

Publicerad 2007-01-01 10:56 av Mr G

HÄMNDEN ÄR LJUV?

HÄMNDEN

HÄMNDEN.

En skugga av mitt forna jag kastades framför mig
i ett elakt spel
Vad hade jag att förlora mer än min heder
Den ringformade symbolen var ett tecken på vanans makt
Vitt men ändå svart utan att se några nyanser
En bitterljuv smak förändrades och hämnden tog sin början

Ett dis av känslor formades in i ett dimhöljt landskap
De kullar som hade fångat min uppmärksamhet
var ny helt uttraderade
Den inre syn av trohet kunde man se genom ett gallerförsett
fönster
Det gnagde i mig ända in till märken fastlåsa oroad
men ändå lika fast beslutsam

Vad var det som tände min gnista som sprakade högt
En explosion en vattenkaskad av ett liv
Plötsligt denna tystnad av förgången tid vart var vi på väg
Landskapet förvandlades plötsligt till ett ödemättat beslut
Går det uppför måste det också gå nedför
Men vem har logik vem spinner gyllene trådar

Sakta men säker blir ytligheterna lika skarpa som förr
Hade man kunnat göra vad hjärtat befallde
Kunde man se sig själv inifrån och beordra eld upphör
Plötsligt låg man och slickade sina sår av misströstan
Men vem har sagt att tråden var brusten

Ett paradoxalt mönster av mänsklighet utan att försköna
Man sjunger på sista versen men ändå inget slut
Vad vore det om väggarna kunde tala och inge lite frid
En sprucken spegel förmedla just en förnimmelse
Kampen om det goda men inte avsikterna utan avhuggna
En källsortering en insikt en dröm en förvandling ett slut

Mr G

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr G med Poeter.se id #13053 innehar upphovsrätten